

WICEWOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
Ewa Mańkowska

NK-KE.431.22.2013.TW

Wrocław, dnia 28 lutego 2014 r.

Pan
Sebastian Burdzy
Starosta Średzki

Wystąpienie pokontrolne

W dniu 22 listopada 2013 r., na podstawie przepisu art. 28 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. Nr 31, poz. 206 ze zm.) oraz art. 6 ust. 4 pkt 3 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. Nr 185, poz. 1092) oraz imiennych upoważnień Wojewody Dolnośląskiego z dnia 6 listopada 2013 r. nr 38 i 39 (sygn. NK-KE.0030.38.2013.TW oraz NK-KE.0030.39.2013.TW) zespół kontrolny z Wydziału Nadzoru i Kontroli Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu w składzie:

- Tomasz Woch – inspektor wojewódzki (przewodniczący zespołu kontrolnego)
- Krzysztof Sośniak – inspektor wojewódzki (członek zespołu kontrolnego)

przeprowadził w Starostwie Powiatowym w Środzie Śląskiej, z siedzibą w Środzie Śląskiej, ul. Wrocławska 2 (zwanym dalej Urzędem), kontrolę problemową w trybie zwykłym w przedmiocie realizacji zadań z zakresu administracji rządowej polegających na wydawaniu, odmowie wydania, zmianie, stwierdzeniu wygaśnięcia i przeniesieniu koncesji na wydobywanie kopalin ze złóż oraz wydawaniu decyzji, o których mowa w przepisach art. 138 – art. 140 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 163, poz. 981 z późn zm.).

Kontrolę przeprowadzono zgodnie z zatwierdzonym przez Wojewodę Dolnośląskiego w dniu 28 czerwca 2013 r. planem kontroli na II półroczu 2013 r.

Kontrolę przeprowadzono w zakresie:

- przestrzegania przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267) przy wydawaniu, odmowie wydania, zmianie, stwierdzeniu wygaśnięcia i przeniesieniu koncesji na wydobywanie kopalin ze złóż oraz wydawaniu decyzji, o których mowa w przepisach art. 138 – art. 140 ustawy prawo geologiczne i górnicze;
- przestrzegania przepisów ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2005 r. Nr 228, poz. 1947 z późn zm. – dotyczy postępowań wszczętych do dnia 31 grudnia 2011 r., zwana dalej ustawą p.g.g. z 1994 r.) przy wydawaniu, odmowie wydania, zmianie, stwierdzeniu wygaśnięcia i przeniesieniu koncesji na wydobywanie kopalin ze złóż oraz wydawaniu decyzji, o których mowa w przepisach art.84 i art. 85a niniejszej ustawy;
- przestrzegania przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672 z późn zm., zwana dalej ustawą s.d.g.) w zakresie udzielania koncesji na wydobywanie kopalin ze złóż, odmowy jej udzielenia oraz odmowy zmiany koncesji;
- przestrzegania przepisów ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2012 r. poz. 1282 z późn zm.) oraz wydanych na jej podstawie aktów wykonawczych w zakresie udzielania i zmiany koncesji na wydobywanie kopalin ze złóż.
- przestrzegania przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach

oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1277 z późn. zm., zwana dalej ustawą środowiskową) i wydanych na jej podstawie aktów wykonawczych w zakresie udzielania koncesji na wydobywanie kopalin ze złóż;

- przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. prawo geologiczne i górnicze oraz wydanych na jej podstawie aktów wykonawczych (dotyczy postępowań wszczętych po dniu 31 grudnia 2011 r., zwana dalej ustawą p.g.g. z 2011 r.) przy wydawaniu, odmowie wydania, zmianie, stwierdzeniu wygaśnięcia i przeniesieniu koncesji na wydobywanie kopalin ze złóż oraz wydawaniu decyzji, o których mowa w przepisach art. 138 – art. 140 niniejszej ustawy;

Okres objęty kontrolą obejmował czas od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia kontroli.

Kontrola została wpisana w książce kontroli pod nr 5/2013.

Funkcję kierownika Urzędu w całym okresie objętym kontrolą pełni Pan Sebastian Burdzy – Starosta Powiatu Średzkiego. Zadania będące przedmiotem kontroli są wykonywane w ramach Wydziału Środowiska i Rolnictwa Urzędu. Za merytoryczną realizację powyższych zadań jest odpowiedzialna osoba zatrudniona na stanowisku inspektora w ww. komórce organizacyjnej Urzędu – zgodnie z częścią II pkt 1 i pkt 2 zakresu obowiązków, uprawnień i odpowiedzialności podpisanego Urzędu dnia 30 października 2007 r.
[dowód: akta kontroli str. 4 – 5, 21 - 22]

W toku kontroli wyjaśnień kontrolującym udzielał pracownik Urzędu zatrudniony na stanowisku inspektora w Wydziale Środowiska i Rolnictwa Urzędu zwany dalej pracownikiem Urzędu.

W związku z przedmiotową kontrolą przekazuję niniejszy projekt wystąpienia pokontrolnego.

Wykonywanie zadania przez organ udzielający zezwoleń – tj. Starostę Średzkiego oceniam pozytywnie z nieprawidłowościami.

Powyższej oceny dokonano w oparciu o kontrolę wszystkich przeprowadzonych przez Starostę Średzkiego, w okresie objętym kontrolą, postępowań, tj.:

- 5 decyzji w przedmiocie udzielenia koncesji na wydobycie kopaliny ze złoża;
- 2 decyzji w przedmiocie zmiany uprzednio udzielonej koncesji;
- 1 decyzji w przedmiocie przeniesienia koncesji na inny podmiot;
- 1 decyzji w przedmiocie stwierdzenia wygaśnięcia udzielonej koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża.

Z informacji uzyskanych przez rozpoczęciem kontroli jak również w toku czynności kontrolnych wynika, iż w okresie od 1 stycznia 2011 r. do dnia 22 listopada 2013 r. Starosta Średzki nie wydał jakiegokolwiek decyzji w przedmiocie odmowy wydania koncesji na wydobycie kopaliny ze złoża oraz w przedmiocie opłat, o których mowa w przepisie art. 84 i art. 85a ustawy p.g.g. z 1994 r. oraz art. 138 – art. 140 ustawy p.g.g. z 2011 r.

[dowód: akta kontroli str. 1 - 3]

1. Decyzje w przedmiocie udzielenia koncesji na wydobywanie kopalin ze złóż.

W okresie objętym kontrolą Starosta Średzki wydał 5 decyzji w przedmiocie udzielenia koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża:

- decyzja Starosty Średzkiego z dnia 24 lutego 2012 r. (sygn. ŚiR.6522.03.01.6.3.2011.2012), zwana dalej koncesją nr 1;
- decyzja Starosty Średzkiego z dnia 1 października 2012 r. (sygn. ŚiR.6522.03.4.2012), zwana dalej koncesją nr 2;

- decyzja Starosty Średzkiego z dnia 25 października 2012 r. (sygn. ŚiR.6522.04.4.2012), zwana dalej koncesją nr 3;
- decyzja Starosty Średzkiego z dnia 27 marca 2013 r. (sygn. ŚiR.6522.03.4.2013), zwana dalej koncesją nr 4;
- decyzja Starosty Średzkiego z dnia 23 lipca 2013 r. (sygn. ŚiR.6522.04.4.2013), zwana dalej koncesją nr 5.

W wyniku kontroli (mając na uwadze daty wpływów do Urzędu poszczególnych wniosków oraz przepis art. 222 ustawy p.g.g. z 2011 r.) stwierdzono, iż za udzielenie każdej z ww. koncesji wnioskodawcy uiszcili opłatę skarbową w wysokości wskazanej w części III ust. 44 pkt 1 załącznika do ustawy o opłacie skarbowej (tj. 616 zł) natomiast w aktach postępowań znajdują się dowody ich uiszczenia natomiast na udzielonych koncesjach organ zamieścił stosowne adnotacje (zgodnie z przepisem § 3 ust. 2 i § 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 września 2007 r. w sprawie zapłaty opłaty skarbowej, Dz. U. Nr 187, poz. 1330). Niemniej jednak w wyniku kontroli stwierdzono naruszenie przepisu art. 6 ust. 1 pkt 3 w zw. z ust. 2 ustawy o opłacie skarbowej. Powyższe przepisy stanowią, iż opłatę skarbową należy uiszczyć w momencie powstania obowiązku jej zapłaty – w przypadku udzielenia koncesji momentem tym jest dzień złożenia wniosku o jej udzielenie. Tymczasem ze skontrolowanych akt sprawy wynika, iż:

- wniosek, na podstawie którego wydano koncesję nr 1, wpłynął do Urzędu dnia 14 listopada 2011 r. natomiast opłatę skarbową uiszczono 18 listopada 2011 r.;
- wniosek, na podstawie którego wydano koncesję nr 3, wpłynął do Urzędu dnia 22 lutego 2013 r. natomiast opłatę skarbową uiszczono 6 marca 2013 r.;
- wniosek, na podstawie którego wydano koncesję nr 4, wpłynął do Urzędu dnia 2 lipca 2013 r. natomiast opłatę skarbową uiszczono 24 lipca 2013 r.

Mając na uwadze powyższe należy wskazać, iż organ w przypadku stwierdzenia braku uiszczenia opłat należnych z góry winien wezwać wnioskodawcę do ich uiszczenia w terminie określonym w przepisie art. 261 § 1 k.p.a. z jednoczesnym pouczeniem o skutkach uchybienia ww. terminowi (art. 261 § 2 k.p.a.). Niemniej jednak, pomimo naruszenia przepisów ustawy o opłacie skarbowej oraz przepisów k.p.a., powyższe okoliczności stanowią jedynie uchybienie natury formalnej i nie wywierają wpływu na prawidłowość wykonywania kontrolowanych zadań.

W stosunku do wszystkich wniosków o udzielenie koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża, które wpłynęły do Urzędu, organ prawidłowo przeprowadził, zgodnie z przepisem art. 19 w zw. z art. 21 § 1 pkt 1 k.p.a. oraz przepisem art. 16 ust. 2a ustawy p.g.g. z 1994 r. (w przypadku wniosku złożonego w 2011 r.) i przepisem art. 22 ust. 2 ustawy p.g.g. z 2011 r. (w przypadku wniosków złożonych w 2012 r. i 2013 r.), weryfikację swojej właściwości miejscowej oraz rzeczowej do ich rozpatrzenia. W wyniku kontroli stwierdzono, iż wniosek w wyniku którego udzielono koncesji nr 1 zawierał wszystkie elementy określone w przepisie art. 18 ust.1 oraz art. 20 ust. 1 i art. 20 ust. 2 pkt 1 i pkt 3 ustawy p.g.g. z 1994 r. jak również przepisem art. 49 ust. 1 ustawy s.d.g. W kwestii wniosków, na podstawie których udzielono koncesji nr 2 – nr 5, w wyniku kontroli stwierdzono, iż zawierały one wszystkie elementy określone w przepisie art. 49 ustawy s.d.g. oraz większość elementów określonych w przepisach art. 24 ust. 1 i ust. 2, art. 26 ust. 1, ust. 2 i ust.4 ustawy p.g.g. z 2011 r.

W wyniku kontroli stwierdzono, w złożonych wnioskach następujące braki formalne:

We wniosku na podstawie którego udzielono koncesji nr 2 i nr 4 przedsiębiorcy nie określili obszarów objętych szczególnymi formami ochrony i sposobów na przeciwdziałanie ujemnym wpływom na środowisko (wymagane przepisem art. 24 ust. 1 pkt 5 i pkt 6 ustawy p.g.g. z 2011 r.). W powyższych wnioskach oraz wniosku na podstawie, którego udzielono koncesji nr 3 nie określono ponadto sposobu prowadzenia ruchu zakładu górniczego i sposobu jego likwidacji zgodne z wymaganiami przepisu art. 108 ust. 2 i art. 129 ust. 1 ustawy p.g.g. z 2011 r. (wymagane przepisem art. 26 ust. 4 ustawy p.g.g. z 2011 r.). Należy przy tym wskazać, iż powyższe wnioski przedsiębiorców nie odnosiły się w jakikolwiek sposób do ww. zagadnień (np. poprzez określenie, że teren na którym

zamierza on prowadzić działalność wskazaną we wniosku nie jest objęty jakąkolwiek formą ochrony przyrody lub ochrony zabytków).

Mając na uwadze powyższe jak również przepis art. 63 § 2 w zw. z art. 64 § 2 k.p.a. należy wskazać, iż w przypadku postępowania administracyjnego wszczynanego na żądanie strony wszczęcie jest dopuszczalne tylko na podstawie kompletnego pod względem formalnym wniosku (podobnie: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 października 2010 r., sygn. II GSK 911/09). W przypadku stwierdzenia przez organ jakichkolwiek braków formalnych w złożonym wniosku winien on przed wszczęciem postępowania wezwać wnioskodawców do ich uzupełnienia w trybie oraz terminie art. 64 § 2 k.p.a. oraz pouczyć o skutkach jego uchybienia. W wyniku kontroli stwierdzono, iż organ nie dokonał powyższych działań – za przyczynę takiego stanu rzeczy należy uznać nie dość rzetelną weryfikację wniosków przedsiębiorców oraz niezajomość przepisów k.p.a. przez osobą prowadząca przedmiotowe sprawy.
[dowód: akta kontroli str. 65 – 75, 92 – 105, 115 – 126]

Kontrola wykazała, iż organ prawidłowo (mając na uwadze przepis art. 61 § 4 k.p.a. oraz art. 41 ustawy p.g.g. z 2011 r.) ustalił wszystkie strony postępowania oraz skutecznie zawiadomił je o jego wszczęciu. Ponadto w trakcie postępowań wyjaśniających organ wystąpił do organów wskazanych w dyspozycji przepisu art. 23 ust. 2 pkt 2 i ust. 3 ustawy p.g.g. z 2011 r. (w przypadku postępowań, w wyniku których udzielono koncesji nr 2 – nr 5) oraz w dyspozycji przepisu art. 16 ust. 3 pkt 6 i ust. 5 oraz art. 25 ust. 2 ustawy p.g.g. z 1994 r. (w przypadku postępowania, wyniku którego udzielono koncesji nr 1) celem uzyskania wymaganych opinii oraz uzgodnień wymaganych przed udzieleniem koncesji. Niemniej jednak w wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono następujące nieprawidłowości w sposobie prowadzenia przez Starostę Średzkiego postępowań wyjaśniających, w wyniku których udzielono koncesje na wydobywanie kopalin ze złóż:

We wnioskach o udzielenie koncesji przedsiębiorcy następująco określali element wymagany przepisem art. 18 ust. 1 pkt 5 ustawy p.g.g. z 1994 oraz art. 24 ust. 1 pkt 4 ustawy p.g.g. z 2011 r. (tj. dysponowane przez wnioskodawcę środki mających zapewnić prawidłowe wykonywanie działalności objętej wnioskiem) cyt.:

- „*Wnioskodawcy oświadczają, że dysponują dostatecznymi środkami finansowymi oraz maszynami i urządzeniami pozwalającymi prawidłowo realizować działalność objętą wnioskiem.*” – wniosek na podstawie którego udzielono koncesji nr 1. Do wniosku dołączono, w powyższym przedmiocie, zaświadczenia o niezaleganiu w opłacaniu składek na ubezpieczenie społeczne oraz o niezaleganiu w podatkach.

- „*Wnioskodawca oświadcza, że dysponuje dostatecznymi środkami finansowymi i dostępem do odpowiednich maszyn i urządzeń, które pozwolą prawidłowo realizować działalność objętą wnioskiem i wypełniać wymogi, które zostaną określone w decyzji o udzieleniu koncesji*” - wnioski na podstawie których udzielono koncesji nr 2 – nr 5.

Do wniosków załączono, w powyższym przedmiocie, zaświadczenia o niezaleganiu w opłacaniu składek na ubezpieczenie społeczne i niezaleganiu w podatkach. Zgodnie z poglądem wyrażonym w doktrynie (H. Schwartz, Prawo geologiczne i górnictwo. Komentarz, tom 1, wyd. 2, Wrocław 2013, str. 205 - 206) przez pojęcie *środków* należy rozumieć zasoby techniczne, kadrowe oraz finansowe jakie zamierza on przeznaczyć na prawidłowe wykonywanie działalności w zakresie wydobywania kopalin ze złoża. Należy przy tym podkreślić, iż środki te nie muszą być w momencie sporządzania wniosku znajdować się w dyspozycji przedsiębiorcy – wystarczy wykazanie, iż ma on do nich zapewniony dostęp. Mając na uwadze powyższe należy wskazać, iż przedsiębiorcy w sposób nieprecyzyjny określili dysponowane przez siebie środki mające zapewnić im prawidłowe wykonywanie działalności objętej wnioskiem. Przede wszystkim nie wskazali oni w sposób dokładny jakichkolwiek zasobów osobowych, technicznych oraz finansowych, do których mają zapewniony dostęp lub do których mogą mieć zapewniony dostęp w przypadku uzyskania koncesji, jak również nie przedłożyli jakichkolwiek dokumentów poświadczających dysponowanie odpowiednimi środkami. Zgodnie z przepisem art. 50 ustawy s.d.g. przed udzieleniem koncesji

właściwy organ może dokonać kontrolnego sprawdzenia faktów wskazanych przez przedsiębiorcę we wniosku w celu stwierdzenia czy przedsiębiorca spełnia warunki działalności objętej koncesją oraz czy daje rękojmię jej prawidłowego wykonywania lub może wezwać przedsiębiorcę, pod groźbą pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia, do przedłożenia w oznaczonym terminie dokumentów poświadczających, iż przedsiębiorca spełnia określone przepisami prawa warunki do wykonywania działalności objętej koncesją. Niedokonanie przez Starostę Średzkiego powyższej weryfikacji jest sprzeczne z istotą koncesjonowanej działalności gospodarczej (czyli udzieleniem koncesji tylko temu podmiotowi, który spełnia określone warunki jej wykonywania, których weryfikacja następuje przed jej udzieleniem) jak również z dyspozycją przepisu art. 7 i art. 77 k.p.a., które stanowią iż przed wydaniem decyzji organ jest obowiązany podjąć wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego (w tym zebrać i rozpatrzyć w sposób wyczerpujący cały materiał dowodowy) oraz do załatwienia sprawy z uwzględnieniem słusznego interesu obywatela oraz interesu społecznego.

We wniosku, na podstawie którego udzielono koncesji nr 5, w pkt 4 przedsiębiorca następująco określił czas na jaki ma być udzielona koncesja wraz ze wskazaniem daty rozpoczęcia działalności wydobywczej, cyt.: „*Wnioskodawca ubiega się o udzielenie koncesji (...) na okres 15 lat. Rozpoczęcie eksploatacji złoża nastąpi niezwłocznie po uzyskaniu i uprawomocnieniu się decyzji koncesyjnej, w terminie do ok. 3 miesięcy od daty otrzymania koncesji.*”. Mając na uwadze powyższe należy wskazać, iż przedsiębiorca w sposób nieprecyzyjny określił planowany termin podjęcia działalności wydobywczej. We wniosku jest mowa jednocześnie o uprawomocnieniu się koncesji oraz o jej uzyskaniu. W tej sytuacji organ winien wezwać przedsiębiorcę w trybie art. 50 § 1 k.p.a. do sprecyzowania swojego wniosku w powyższym zakresie.

W wyniku kontroli stwierdzono, iż niniejszy wniosek wpłynął do Urzędu w dniu 2 lipca 2013 r. natomiast pismem z dnia 3 lipca 2013 r. organ koncesyjny zwrócił się do Wójta Gminy Miękinia o uzgodnienie treści koncesji (mając na uwadze przepis art. 23 ust. 2 ustawy p.g.g. z 2011 r.). Organ ten z kolei w dniu 4 lipca 2013 r. wystąpił do Samorządowego Kolegium Odwoławczego we Wrocławiu o wyznaczenie właściwego organu do wydania postanowienia w przedmiocie uzgodnienia. Przyczyną niniejszego wystąpienia był fakt, iż podmiotem ubiegającym się o przyznanie koncesji był syn osoby piastującej funkcję Wójta Gminy Miękinia. W dniu 10 lipca 2013 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze we Wrocławiu wydało postanowienie, którym wyznaczyło Burmistrza Brzegu Dolnego jako organ właściwy do wydania uzgodnienia, o którym mowa w przepisie art. 23 ust. 2 ustawy p.g.g. z 2011 r. Stosowne postanowienie zostało wydane w dniu 17 lipca 2013 r. natomiast **wpływ do Urzędu nastąpił w dniu 24 lipca 2013 r.** Decyzja w przedmiocie udzielenia koncesji nr 5 została wydana **w dniu 23 lipca 2013 r.** – a więc przed uzyskaniem przez organ koncesyjny wymaganego oraz wiążącego go uzgodnienia. Działanie to narusza tym samym dyspozycję przepisu art. 106 § 1 k.p.a. i stanowi przesłankę wznowienia postępowania określoną w przepisie 145 § 1 pkt 6 niniejszej ustawy.

Przyczynami powstania powyższych nieprawidłowości były nierzetelna weryfikacja wniosków przedsiębiorców połączona z niedostateczną znajomością przepisów k.p.a., ustawy p.g.g. z 2011 r. oraz ustawy s.d.g.

[dowód: akta kontroli str. 32, 69, 96, 119, 149, 166, 169, 173 - 175]

W wyniku kontroli stwierdzono, iż decyzje w przedmiocie udzielenia koncesji nr 1, nr 4 i nr 5 zostały podpisane Starostę Powiatu Średzkiego natomiast decyzje w przedmiocie udzielenia koncesji nr 2 i nr 3 zostały podpisane przez Wicestarostę Powiatu Średzkiego – zgodnie z udzielonym dnia 2 grudnia 2010 r. przez Starostę Średzkiego upoważnieniem (sygn. IZPO 0114/31/2010). Ponadto wszystkie z ww. aktów administracyjnych zawierały większość elementów wskazanych w przepisie art. 107 § 1 k.p.a. oraz większość elementów określonych w przepisie art. 15 ust. 5, art. 22, art. 25 ust. 1 i ust. 1a ustawy p.g.g. z 1994 r. (w przypadku koncesji nr 1) oraz w przepisie art. 21 ust. 4, art. 30 ust. 1 i art. 32 ustawy p.g.g. z 2011 r. (w przypadku koncesji nr 2 – nr 4).

Niemniej jednak w decyzjach wydanych w przedmiocie udzielenia koncesji stwierdzono następujące nieprawidłowości:

Zgodnie z przepisem art. 32 ust. 5 ustawy p.g.g. z 2011 r. koncesja wydobywcza udzielana przez starostę winna określać również sposób prowadzenia ruchu oraz likwidacji zakładu górniczego zgodne z wymogami określonymi w przepisie art. 108 ust. 2 i art. 129 ust. 1 ww. ustawy. Jak wskazano powyżej wnioski na podstawie których udzielono koncesji nr 2 - nr 4 w ogóle nie zawierały niniejszych informacji – tylko przedsiębiorca będący stroną koncesji nr 5 w sporządzonym przez siebie wniosku zadośćuczynił przepisowi art. 26 ust. 4 ustawy p.g.g. z 2011 r. Niemniej jednak organ w koncesjach nr 2 – nr 5 w ogóle nie określił ww. elementów.

W wyniku kontroli stwierdzono, iż określenie terminu rozpoczęcia oraz czasu na jaki koncesja ma być udzielona wskazane w złożonych wnioskach oraz wydanych w tym przedmiocie decyzjach przedstawia się w sposób zaprezentowany w poniższej tabeli.

Rodzaj dokumentu	Oznaczenie koncesji				
	Koncesja nr 1	Koncesja nr 2	Koncesja nr 3	Koncesja nr 4	Koncesja nr 5
<p>Wniosek</p> <p>1) Zamierzony czas wyk. działalności</p> <p>2) Termin podjęcia działalności</p>	<p>1) 10 lat</p> <p>2) Niezwłocznie po uzyskaniu koncesji</p>	<p>1) 1 rok</p> <p>2) Niezwłocznie po uzyskaniu koncesji</p>	<p>1) 10 lat</p> <p>2) Niezwłocznie po uzyskaniu koncesji</p>	<p>1) 10 lat</p> <p>2) Niezwłocznie po uzyskaniu koncesji</p>	<p>1) 15 lat</p> <p>2) Po uzyskaniu i uprawomocnieniu się decyzji koncesyjnej, w terminie do ok. 3 miesięcy od daty otrzymania koncesji</p>
<p>Decyzja</p> <p>1) Czas obow. koncesji</p> <p>2) Termin podjęcia działalności</p> <p>3) Data wydania decyzji</p>	<p>1) 10 lat, tj. do dnia 23 lutego 2022 r.</p> <p>2) Nie później niż w ciągu (np. 2-ch miesięcy) od pierwszego dnia obowiązywania koncesji</p> <p>3) 24 lutego 2012 r.</p>	<p>1) 1 rok, tj. do dnia 30 września 2013 r.</p> <p>2) Nie później niż w ciągu (np. 2-ch miesięcy) od dnia pierwszego dnia obowiązywania koncesji</p> <p>3) 1 października 2012 r.</p>	<p>1) 10 lat, tj. do dnia 24 października 2022 r.</p> <p>2) Nie później niż w ciągu (np. 2-ch miesięcy) od dnia pierwszego dnia obowiązywania koncesji</p> <p>3) 25 października 2012 r.</p>	<p>1) 10 lat, tj. do dnia 19 marca 2023 r.</p> <p>2) Nie później niż w ciągu (10 – ciu miesięcy) od pierwszego dnia obowiązywania koncesji</p> <p>3) 27 marca 2013 r.</p>	<p>1) 10 lat, tj. do dnia 14 lipca 2013 r.</p> <p>2) Nie później niż w ciągu (10 – ciu miesięcy) od pierwszego dnia obowiązywania koncesji</p> <p>3) 23 lipca 2013 r.</p>

Mając na uwadze powyższe zestawienie należy stwierdzić co następuje:

Organ w sposób nieprecyzyjny określił termin podjęcia działalności objętej koncesją. Zgodnie z przepisem art. 110 k.p.a. decyzja wiąże organ od dnia jej doręczenia stronie (przepisy k.p.a. nie posługują się terminem *obowiązywania decyzji*). Ponadto, mając na uwadze przepis art. 130 § 4 k.p.a. dzień ten jest również pierwszym dniem kiedy koncesja może być wykonywana (w przypadku jej zgodności z wnioskiem przedsiębiorcy). Mając na uwadze powyższe należy wskazać, iż organ winien określić datę podjęcia działalności objętej koncesją jako datę jej doręczenia przedsiębiorcy lub poprzez wskazanie konkretnej daty dziennej uwzględniającej ww. reguły procesowe.

Z przedstawionych w powyższej tabeli dat udzielenia oraz terminów ważności poszczególnych koncesji wynika, iż organ utożsamiał datę wydania decyzji w przedmiocie udzielenia koncesji z datą jej wykonalności. Od dnia wydania skutki wywierają jedynie decyzje, którym nadano rygor natychmiastowej wykonalności w trybie określonym w art. 108 k.p.a., lub które są wykonalne natychmiastowo na mocy przepisu szczególnego. Żadna z udzielonych koncesji nie posiada rygoru natychmiastowej wykonalności nadanego, w którymkolwiek z ww. trybów. W koncesjach organ wskazał, iż udziela je na okres 10 lat (koncesje nr 1, nr 3 do nr 5) oraz 1 roku (koncesja nr 2) z jednoczesnym wskazaniem granicznej daty obowiązywania. Daty te nie pokrywały się z datami

doręczenia poszczególnych decyzji – wszystkie z nich były wcześniejsze niż dzień wydania decyzji w przedmiocie udzielenia koncesji Należy wskazać, iż przepisy k.p.a. w art. 57 § 1 - § 3 k.p.a. regulują jedynie zasady obliczania terminów dziennych, tygodniowych oraz miesięcznych. W zakresie zasad obliczania terminów wyrażanych w latach należy stosować przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r. poz. 121). Nakaz ten wynika bezpośrednio z przepisu art. 110 niniejszej ustawy natomiast przepis art. 112 stanowi, iż termin oznaczony w latach kończy się z upływem dnia który nazwą lub datą odpowiada początkowemu dniowi terminu.

W koncesji nr 5 organ wskazał, iż udzielił jej na okres 10 lat. Przedsiębiorca we wniosku wskazał, iż chce uzyskać koncesję o 15 - letnim okresie obowiązywania. Organ nie jest związany wnioskiem przedsiębiorcy w zakresie okresu ważności wydanej koncesji (H. Schwarz, Prawo geologiczne i górnicze. Komentarz – tom I, wyd. 2, Wrocław 2013, str. 186). Ograniczenie zakresu koncesji w stosunku do wniosku jest dopuszczalne jednakże tylko w przypadku wystąpienia jednej z przesłanek określonych w przepisie art. 56 ust. 1 ustawy s.d.g. W pkt 4 niniejszego przepisu wskazano, iż przesłanka ograniczenia koncesji może być również zawarta w przepisie szczególnym rangi ustawowej. Mając na uwadze przedmiot niniejszej kontroli przepisem takim będzie art. 29 ust. 1 ustawy p.g.g. z 2011 r. Podsumowując należy wskazać, iż organ był uprawniony do ograniczenia zakresu udzielonej koncesji względem wniosku tylko wtedy gdyby stwierdził wystąpienie którejkolwiek z ww. przesłanek. Z uzasadnienia decyzji wydanej w przedmiocie udzielenia koncesji nr 5 nie wynika aby w trakcie postępowania wyjaśniającego poprzedzającego wydanie niniejszej decyzji organ stwierdził wystąpienie, którejkolwiek z ww. przesłanek.

Zgodnie z przepisem art. 107 § 1 k.p.a. do obligatoryjnych elementów decyzji należy między innymi uzasadnienie faktyczne oraz prawne. Rozwinięcie powyższej kwestii zostało zawarte przez ustawodawcę w przepisie § 3 i § 4 niniejszego artykułu. Pierwszy z nich określa co należy rozumieć przez uzasadnienie faktyczne oraz prawne decyzji, drugi natomiast wskazuje kiedy organ może odstąpić od uzasadnienia wydanej przez siebie decyzji. W uzasadnieniach wszystkich decyzji w przedmiocie udzielenia koncesji organ zawarł uzasadnienie faktyczne, w którym określił podmiot występujący o koncesję, jej przedmiot oraz datę wpływu wniosku do Urzędu, miejsce prowadzenia zamierzonej działalności, stwierdzenie iż wniosek spełnił wszystkie wymagane przepisami ustawy p.g.g. z 1994 r. lub z 2011 r. oraz to, że organ przed jego wydaniem uzyskał wszystkie wymagane opinie i uzgodnienia. Niemniej jednak w wyniku kontroli stwierdzono, iż w powyższych decyzjach brak jest uzasadnienia prawnego – tj. wyjaśnienia podstawy prawnej decyzji z przytoczeniem przepisów prawa (art. 107 § 3 *in fine* k.p.a.). Należy przez to rozumieć powołanie konkretnej jednostki redakcyjnej aktu normatywnego wraz z przytoczeniem jej treści oraz wyjaśnienie dlaczego organ przyjął za podstawę prawną podjętego rozstrzygnięcia dany przepis (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego oddział zamiejscowy w Krakowie z dnia 10 lipca 1985 r., sygn. SA/Kr 579/85, teza nr 2 oraz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego oddział zamiejscowy w Poznaniu z dnia 23 lutego 1988 r., sygn. SA/Po 1317/87, teza nr 5). W związku z powyższym należy wskazać, iż uzasadnienia zawarte we wszystkich decyzjach zezwalających nie spełniają wymagań określonych w przepisie art. 107 § 3 k.p.a. w zakresie uzasadnienia prawnego.

Odnosnie terminowości postępowań w zakresie udzielenia koncesji zestawienie dat wszczęcia oraz zakończenia poszczególnych postępowań przedstawi się w sposób zaprezentowany w poniższej tabeli. W wyniku kontroli ustalono co następuje:

Oznaczenie daty:	Oznaczenie koncesji				
	1	2	3	4	5
1. Wpływu wniosku	15 listopada 2011 r.	30 sierpnia 2012 r.	9 października 2012 r.	22 luty 2013 r.	2 lipca 2013 r.
2. Wydania decyzji w przedmiocie udzielenia koncesji.	24 luty 2012 r.	1 października 2012 r.	25 października 2012 r.	27 marca 2013 r.	23 lipca 2013 r.

Mając na uwadze powyższe zestawienie dat wszczęcia i zakończenia poszczególnych postępowań należy pozytywnie ocenić terminowość postępowań zakończonych udzieleniem koncesji od nr 2, nr 4 i nr 5 (w przypadku koncesji nr 2 za terminowością postępowania przemawia brzmienie przepisu art. 57 § 3 i § 4 k.p.a.). Pozytywnie należy również ocenić terminowość postępowań zakończonych

udzieleniem koncesji nr 1 i nr 4. Za powyższą oceną przemawia fakt, iż do terminu o którym mowa w przepisie art. 35 § 3 k.p.a. nie wlicza się między innymi okresów przewidzianych w przepisach prawa dla dokonania określonych czynności, w tym okresów koniecznych na uzyskanie wymaganych stanowisk innych organów administracji publicznej (art. 35 § 5 k.p.a.). Mając na uwadze powyższe należy zauważyć, iż jakkolwiek zestawienie dat wszczęcia oraz zakończenia postępowań, w wyniku których udzielono koncesji nr 1 i nr 4, wskazuje przekroczenie terminu określonego w przepisie art. 35 § 3 k.p.a. to po odliczeniu terminów koniecznych na uzupełnienie wniosku oraz uzyskanie opinii oraz uzgodnień właściwych organów wynika, iż miesięczny termin załatwienia sprawy został zachowany.

Przyczyną wystąpienia powyższych nieprawidłowości jest brak dostatecznej znajomości przepisów k.p.a. oraz ustawy p.g.g. z 2011 r. przez pracownika prowadzącego przedmiotowe sprawy. [dowód: akta kontroli str. 23,61 – 64, 88 – 91, 111 – 114, 132 – 135, 175 - 178]

2. Decyzje w przedmiocie zmiany udzielonej koncesji.

W okresie objętym kontrolą Starosta Średzki wydał 2 decyzje w przedmiocie zmiany koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża:

- decyzja Starosty Średzkiego z dnia 23 maja 2012 r. (sygn. ŚiR.6522.03.01.6.10.2011.2012), zwana dalej decyzją zmieniającą nr 1;
- decyzja Starosty Średzkiego z dnia 19 października 2012 r. (sygn. ŚiR.6522.03.01.6.14.2011.2012), zwana dalej decyzją zmieniającą nr 2.

Obydwe ww. decyzje zmieniające zostały wydane na wniosek tego samego przedsiębiorcy – strony koncesji nr 1.

Wniosek w wyniku którego wydano decyzję zmieniającą nr 1 wpłynął do Urzędu w dniu 18 kwietnia 2012 r. Jego przedmiotem była zmiana sposobu zagospodarowania mas ziemnych usuwanych lub przemieszczanych w związku z prowadzoną działalnością. Do wniosku dołączono dowód potwierdzający uiszczenie w dniu 23 kwietnia 2012 r. opłaty skarbowej w wysokości 308 zł. W związku z niniejszym wnioskiem dnia 25 kwietnia 2012 r. organ zawiadomił o wszczęciu postępowania oraz wystąpił do Marszałka Województwa Dolnośląskiego o wydanie opinii odnośnie zmiany koncesji oraz do Wójta Gminy Miękinia i Dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego we Wrocławiu celem uzgodnienia treści decyzji zmieniającej nr 1.

Wniosek, w wyniku którego wydano decyzję zmieniającą nr 2 wpłynął do Urzędu w dniu 5 października 2012 r. Jego przedmiotem była zmiana koncesji nr 1 w zakresie zasobności złoża podlegającego eksploatacji (straty związane z wydobywaniem okazały się mniejsze niż pierwotnie założył przedsiębiorca), zamierzonego sposobu jego eksploatacji (wskaźnik wykorzystania zasobów złoża wzrósł z 60 % do 77 %) oraz zwiększenie obszaru górniczego (z 17051 m² na 18507 m²). Do wniosku przedsiębiorca dołączył dowód uiszczenia opłaty skarbowej w wysokości 308 zł. W związku z niniejszym wnioskiem dnia 9 października 2012 r. organ zawiadomił o wszczęciu postępowania w przedmiocie zmiany koncesji nr 1 oraz wystąpił do Marszałka Województwa Dolnośląskiego w celu uzyskania jego opinii odnośnie wnioskowanych zmian jak również do Wójta Gminy Miękinia celem uzyskania jego opinii w powyższym zakresie.

Jak wskazano powyżej za wydanie obydwu decyzji zmieniających przedsiębiorcy uiszcili opłatę skarbową w wysokości 308 zł. Opłata skarbową należną za wydanie decyzji w przedmiocie udzielenia koncesji wynosi, zgodnie z częścią IV ust. 44 pkt 1 załącznika do ustawy o opłacie skarbowej, 616 zł. Uiszczona przez przedsiębiorców kwota wynosi 50% powyższej należy zatem wskazać, iż została ona ustalona na podstawie części III ust. 46 pkt 1 załącznika do ustawy o opłacie skarbowej stanowiącej, iż za rozszerzenie zakresu działalności lub przedłużenie terminu ważności udzielonej koncesji należna opłata skarbową wynosi połowę opłaty bazowej. Opisane powyżej przedmioty wniosków przedsiębiorców z dnia 17 kwietnia 2012 r. oraz z dnia 5 października 2012 r. wskazują jednoznacznie, iż celem ich złożenia nie było przedłużenie okresu

ważności koncesji nr 1. Nadto należy wskazać, iż ww. wnioski przedsiębiorców dotyczyły wprawdzie prowadzonej przez nich działalności jednakże jedynie w zakresie zmiany warunków nie zaś rozszerzenia jej zakresu. Decyzje wydawane w trybie szczególnym, a więc np. na podstawie przepisu art. 155 k.p.a. (wskazany w podstawach prawnych obydwu decyzji zmieniających) są zwolnione również z opłaty, o której mowa w przepisie ust. 53 części I załącznika do ustawy o opłacie skarbowej. Mając na uwadze powyższe należy wskazać, iż przedsiębiorcy uiszcili nienależne od nich opłaty skarbowe za wydanie decyzji zmieniających. Ustawa o opłacie skarbowej w art. 9 reguluje jedynie instytucję zwrotu opłaty uzależniając ją od zaistnienia konkretnych przesłanek (wskazanych w ust. 1 niniejszego przepisu) oraz złożenia w odpowiednim terminie wniosku (ust. 2 i ust. 3). Jednakże zwrot opłaty skarbowej dotyczy tylko opłat należnie uiszczonych – jak wskazano wcześniej opłaty za wydanie decyzji zmieniających zostały uiszczone nienależnie. Zgodnie z przepisem art. 2 § 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749z późn. zm.) jej przepisy stosuje się również do opłat skarbowych zatem w przypadku stwierdzenia jej nadpłaty (w rozumieniu art. 72 ust. 1 pkt 1 niniejszej ustawy) organ winien dokonać jej zwrotu w trybie wskazanym w dziale III rozdziale 9 niniejszej ustawy. Powyższych czynności organ nie dokonał. Ponadto na wydanych przez organ decyzjach zmieniających nie zamieszczono adnotacji, o której mowa w przepisie § 4 ust. 1 pkt 3 lit. a rozporządzenia w sprawie zapłaty opłaty skarbowej tj. adnotacji o tym, iż wydanie powyższej decyzji jest zwolnione z opłaty skarbowej. Niemniej jednak okoliczności te, na co wskazano powyżej, stanowią jedynie uchybienia natury formalnej, które nie wywierają wpływu na kontrolowaną działalność.

Przepis art. 34 ustawy p.g.g. z 2011 r. stanowi, iż do zmiany koncesji stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące ich udzielenia z zastrzeżeniem, iż współdziałanie z innymi organami jest ograniczone tylko do spraw będących przedmiotem zamierzonej zmiany w szczególności w zakresie użytkowania nieruchomości o którym mowa w przepisie art. 7 ustawy p.g.g. z 2011 r. Należy zatem wskazać, iż wniosek przedsiębiorcy o zmianę posiadanej koncesji winien zawierać te elementy określone w przepisie art. 24 i art. 26 ustawy p.g.g. z 2011 r., które są adekwatne do mających zostać dokonanych zmian. Odnosząc powyższe rozważania do opisanego na wstępie niniejszego punktu stanu faktycznego, a w szczególności przedmiotu obydwu złożonych w przedmiocie zmiany koncesji wniosków, należy wskazać iż do wniosku z dnia 17 kwietnia 2012 r. (z uwagi na charakter wnioskowanych zmian) nie były wymagane jakiegokolwiek dokumenty określone w powyższych przepisach. Natomiast w przypadku wniosku z dnia 5 października 2012 r., z uwagi na charakter dokonywanych zmian (określenie na nowo zasobności złoża kopaliny będącej przedmiotem wydobywania, sposobu zamierzonego wykorzystania zasobów złoża oraz obszaru górniczego) konieczne było, poza wskazaniem w treści wniosku zakresu żądanych zmian, dołączenie do niego również odpowiednich dokumentów – min. projektu nowego obszaru górniczego. W wyniku kontroli stwierdzono, iż przedsiębiorca załączył do wniosku z dnia 5 października 2012 r. jedynie mapę sytuacyjno wysokościową złoża z projektowanym położeniem granic obszaru oraz terenu górniczego (współrzędne punktów załamania granic obszaru górniczego zostały określone we wniosku o zmianę). W zakresie pozostałych dokumentów przedsiębiorcy we wniosku odesłali do złożonego przez siebie wniosku o udzielenie koncesji oraz załączone do niego dokumenty. Zgodnie z udzielonymi w powyższej kwestii przez pracownika Urzędu wyjaśnieniami cyt.: *„Nie wezwano przedsiębiorcy o uzupełnienie dokumentacji, o której mowa w art. 24 ust. 2 i art. 26 ust. 2 ustawy p.g.g. ponieważ organ wydający ją posiadał. (...). Dokumentacja, o której mowa powyżej była w ocenie organu aktualna (dołączono ją do wniosku o udzielenie koncesji z dnia 14 listopada 2011 r.) i przedłożenie jej po raz kolejny nie wniesie nic do sprawy.”*. Dalej pracownik Urzędu wskazał, iż przedłożony wniosek nie dotyczył warunków udzielenia koncesji jak również nie wymagał wyznaczenia nowego obszaru wydobywania. Powyższą argumentację uznano za wystarczającą.

[dowód: akta kontroli str. 24, 180]

W wyniku kontroli ustalono, iż po otrzymaniu wniosków o zmianę koncesji nr 1 organ prawidłowo ustalił strony postępowania oraz zawiadomił je o jego wszczęciu (zgodnie

z przepisem art. 61 § 4 k.p.a.). Ponadto w toku postępowania, przed wydaniem decyzji w przedmiocie zmiany koncesji nr 1 organ wystąpił o ich uzgodnienie oraz zaopiniowanie do organów wskazanych w ustawie p.g.g. z 2011 r. Niemniej jednak należy wskazać na następujące nieprawidłowości stwierdzone w powyższym przedmiocie:

Po otrzymaniu wniosku przedsiębiorcy, w wyniku którego wydano decyzję zmieniającą nr 1, pismem z dnia 25 kwietnia 2012 r. (sygn. ŚiR.6522.03.01.6.7.2011.2012) organ zwrócił się do Dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego we Wrocławiu o uzgodnienie treści ww. decyzji przed ich wydaniem. Wniosek przedsiębiorcy w powyższym przedmiocie wpłynął do Urzędu dnia 18 kwietnia 2012 r. a więc w okresie obowiązywania ustawy p.g.g. z 2011 r. Przepis art. 222 w zw. z art. 227 niniejszej ustawy wskazuje jednoznacznie, iż do postępowań wszczętych po dniu wejścia jej przepisów w życie nie mają zastosowania przepisy ustawy p.g.g. z 1994 r. Powyższe ustalenie jest istotne albowiem przepis art. 16 ust. 3 pkt 6 ustawy p.g.g. wymagał przed udzieleniem koncesji uzgodnienia jej z właściwym miejscowo organem nadzoru górniczego. Przepis art. 23 ust. 2 pkt 2 ustawy p.g.g. z 2011 r. wymaga uzgodnienia treści decyzji jedynie z wójtem, burmistrzem lub prezydentem miasta na obszarze właściwości którego prowadzona jest działalność objęta wnioskiem – kryterium uzgodnienia jest zgodność prowadzonej działalności z przeznaczeniem lub sposobem korzystania z nieruchomości określonego w sposób wskazany w przepisie art. 7 niniejszej ustawy (tj. określonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego a razie jego braku w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego). Mając na uwadze powyższe rozważania należy wskazać, iż występowanie do Dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego we Wrocławiu w sprawie uzgodnienia decyzji zmieniającej nr 1 było bezpodstawne na co zresztą wskazał ten organ w piśmie z dnia 10 maja 2012 r. (sygn. WRO/501/58/12/LZ).

Powyżej wskazano, iż przepis art. 34 ustawy p.g.g. stanowi, iż w przypadku decyzji zmieniających uprzednio udzieloną koncesję organ koncesyjny współdziała z innymi organami w ograniczonym zakresie – tylko do spraw, które są przedmiotem zmiany. W przypadku decyzji zmieniającej nr 1 organ przed jej wydaniem zwrócił się o uzgodnienie do Wójta Gminy Miękinia oraz do Marszałka Województwa Dolnośląskiego (pisma z dnia 25 kwietnia 2012 r., sygn. ŚiR.6522.03.01.6.6.2011.2012 oraz ŚiR.6522.03.01.6.9.2011.2012). W przypadku decyzji zmieniającej nr 2 organ przed jej wydaniem również zwrócił się do Wójta Gminy Miękinia oraz do Marszałka Województwa Dolnośląskiego o jej uzgodnienie (pisma z dnia 9 października 2012 r. sygn. ŚiR.6522.03.01.3.12.2011.2012 oraz ŚiR.6522.03.01.6.13.2011.2012). Mając na uwadze powyższe należy wskazać, iż zgodnie z przepisem art. 23 ust. 2 pkt 2 i ust. 3 ustawy p.g.g. z 2011 r. przed wydaniem decyzji w przedmiocie udzielenia koncesji wymagane jest uzyskanie jej **uzgodnienie** z właściwym miejscowo wójtem, burmistrzem lub prezydentem miasta oraz uzyskanie **opinii** marszałka województwa. Rozróżnienie obydwu powyższych instytucji jest istotne albowiem opinia jest jedynie środkiem pomocniczym dla organu koncesyjnego natomiast uzgodnienie jest wiążące i organ ma obowiązek uwzględnić jego postanowienia w treści udzielanej koncesji. Konstatując należy wskazać, iż organ bezpodstawnie występował do Marszałka Województwa Dolnośląskiego o uzgodnienie treści decyzji zmieniającej – w świetle powyższych przepisów organ nie miał prawa występować o takowe uzgodnienie natomiast marszałek województwa wydawać postanowienia w jego przedmiocie.

Powyżej wskazano, iż w wyniku prowadzonych zmian nie uległ rozszerzeniu przedmiot działalności objętej wnioskiem jak również obszar jej prowadzenia a jedynie obszar górniczy uległ zwiększeniu w ramach tej samej nieruchomości. Przepis art. 34 ust. 1 ustawy p.g.g. z 2011 r., co podkreślono wcześniej, ogranicza współdziałanie z innymi organami tylko do spraw będących przedmiotem zmiany. Przepis art. 23 ust. pkt 2 niniejszej ustawy wskazuje z kolei, iż przed udzieleniem koncesji właściwy organ koncesyjny jest obowiązany uzgodnić jej treść z właściwym miejscowo organem wykonawczym samorządu gminnego – przedmiotem uzgodnienia ma być zgodność zamierzonej działalności ze sposobem użytkowania lub przeznaczeniem nieruchomości określonym w sposób wskazany w przepisie art. 7 ustawy p.g.g. z 2011 r. Z kolei przepis art. 23 ust. 3 ww. ustawy nakazuje właściwemu organowi koncesyjnemu uzyskać opinię marszałka

województwa przed jej udzieleniem bez wskazywania żadnych dodatkowych wymagań w tym zakresie. Mając na uwadze powyższe należy wskazać, iż organ słusznie wystąpił przed wydaniem decyzji zmieniającej nr 1 i nr 2 do Marszałka Województwa Dolnośląskiego. Niemniej jednak, w świetle powyższych faktów, niecelowe było występowanie do Wójta Gminy Miękinia o uzgodnienie zmiany koncesji albowiem działalność wydobywcza w dalszym ciągu byłaby prowadzona na tej samej nieruchomości, co do której organ ten wypowiedział się już przy okazji udzielania przez Starostę Średzkiego koncesji nr 1. Występowanie do ww. organu o uzgodnienie treści decyzji zmieniającej byłoby zasadne w sytuacji gdyby przedsiębiorca wnioskował o rozszerzenie obszaru górniczego poza nieruchomość, na której jest ona obecnie prowadzona.

W piśmie z dnia 9 października 2013 r. w przedmiocie zawiadomienia o wszczęciu postępowania w przedmiocie wydania decyzji zmieniającej nr 2 organ wskazał na zamierzony zakres zmian. Części I – III obejmowały zakres zmian wskazany przez przedsiębiorcę we wniosku. Natomiast w części IV organ wskazał, iż przedmiotem zmiany koncesji nr 1 będzie również ustanowienie dla przedsiębiorcy kolejnego warunku jej wykonywania – warunek ten nie wynikał z wniosku przedsiębiorcy z dnia 5 października 2012 r. Z posiadanych akt postępowania wynika ponadto, iż organ decyzją zmieniającą nr 2 (część V) zmienił koncesje nr 1 w ten sposób, iż poza zmianami wnioskowanymi przez przedsiębiorcę nałożył na niego kolejny warunek wynikający z udzielenia koncesji na wydobywanie kopalin ze złóż. Z uzasadnienia treści niniejszego aktu administracyjnego nie wynika jakkolwiek przesłanka powyższego działania. Przepis art. 155 k.p.a. będący podstawą prawną wydania decyzji zmieniającej nr 2 stanowi, iż jedną z przesłanek zmiany decyzji ostatecznej w trybie w nim wskazanym jest zgoda strony na jej dokonanie. Ponadto należy wskazać, iż to do strony należy określenie zakresu zmiany – organ nie może dokonać w decyzji pierwotnej zmiany, na którą strona nie wyraziła zgody. Należy również wskazać, iż w trybie art. 155 k.p.a. można zmienić jedynie kwestie już rozstrzygnięte decyzją pierwotną (patrz: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 26 lipca 1993 r., sygn. I SA 1892/92) – organ nie może na nowo rozstrzygać o prawach i obowiązkach strony. Mając na uwadze powyższe należy wskazać, iż organ po pierwsze nie uzyskał zgody strony na zmianę koncesji nr 1 w powyższym zakresie a po drugie dokonana zmiana narusza dyspozycję przepisu art. 155 k.p.a. albowiem w ramach postępowania prowadzonego na jego podstawie nałożono na przedsiębiorcę nowy warunek prowadzenia działalności, który nie był uregulowany w decyzji zmienianej.

Przyczyną powyższych nieprawidłowości jest brak dostatecznej znajomości przepisów k.p.a. oraz ustawy p.g.g. z 2011 r. przez pracownika realizującego przedmiotowe zadania.
[dowód: akta kontroli str. 183 - 185, 187, 196 – 197, 199]

W wyniku kontroli stwierdzono, iż decyzja zmieniająca nr 1 zawierała wszystkie elementy określone w przepisie art. 107 § 1 k.p.a. (brak uzasadnienia niniejszej decyzji organ wyjaśnił uwzględnieniem w całości żądania strony – zgodnie z przepisem art. 107 § 4 k.p.a.) oraz prawidłowo wskazywały organ odwoławczy – tj. Samorządowe Kolegium Odwoławcze we Wrocławiu. Ponadto stwierdzono, iż obydwie decyzje zmieniające zostały podpisane przez Wicestarostę Powiatu Średzkiego – zgodnie z udzielonym dnia 2 grudnia 2010 r. przez Starostę Średzkiego upoważnieniem (sygn. IZPO 0114/31/2010). Niemniej jednak w wyniku kontroli stwierdzono następującą nieprawidłowość w treści decyzji zmieniającej nr 2. Z treści uzasadnienia wynikają wprawdzie okoliczności faktyczne zaistniałe w sprawie oraz dowody, na których oparł się organ wydając przedmiotowe rozstrzygnięcie (uzasadnienie faktyczne – zgodnie z treścią art. 107 § 3 k.p.a.) jednakże brak jest w nim wyjaśnienia podstawy prawnej wydanej decyzji popartej przytoczeniem odpowiednich przepisów prawa (uzasadnienie prawne – zgodnie z treścią art. 107 § *in fine* 3 k.p.a.). Należy przez to rozumieć powołanie konkretnej jednostki redakcyjnej aktu normatywnego wraz z przytoczeniem jej treści oraz wyjaśnienie dlaczego organ przyjął za podstawę prawną podjętego rozstrzygnięcia dany przepis (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego oddział zamiejscowy w Krakowie z dnia 10 lipca 1985 r., sygn. SA/Kr 579/85, teza nr 2 oraz wyrok

Naczelnego Sądu Administracyjnego oddział zamiejscowy w Poznaniu z dnia 23 lutego 1988 r., sygn. SA/Po 1317/87, teza nr 5).

Przyczyną powyższej nieprawidłowości jest niedostateczna znajomość przepisów k.p.a. przez pracownika prowadzącego przedmiotowe postępowanie.

[dowód: akta kontroli str. 188 – 189, 204 - 206]

W wyniku kontroli stwierdzono, iż obydwa postępowania w przedmiocie wydania decyzji zmieniających zostały zakończone w terminie określonych w przepisie art. 35 § 3 k.p.a. Za terminowością pierwszego postępowania (18 kwietnia 2012 r. – 23 maja 2012 r.) przemawia fakt, iż w jego trakcie organ koncesyjny występował o uzyskanie wymaganych prawem stanowisk innych organów administracji publicznej, którego to okresu nie wlicza się do terminu załatwienia sprawy (art. 35 § 5 k.p.a.).

3. Decyzje w przedmiocie przeniesienia udzielonej koncesji

W okresie objętym kontrolą organ wydał jedną decyzję w przedmiocie przeniesienia uprzednio udzielonej koncesji na wydobywanie kopalin ze złóż:

- decyzja Starosty Średzkiego z dnia 6 grudnia 2012 r. (sygn. ŚiR.6522.04.5.2012), zwana dalej decyzją przenoszącą;

W wyniku kontroli stwierdzono, iż decyzja przenosząca dotyczyła koncesji nr 3. W dniu 3 grudnia 2012 r. do Urzędu wpłynął wniosek przedsiębiorcy (podpisany przez obydwu współników spółki cywilnej) w przedmiocie przeniesienia na jego rzecz koncesji nr 3. We wniosku tym zawarto zgodę na przyjęcie wszelkich warunków określonych w przenoszonej koncesji (wymagany przepisem art. 36 ust. 1 pkt 2 ustawy p.g.g. z 2011 r.). Należy ponadto podkreślić, iż dotychczasowy posiadacz koncesji jest jednym ze współników spółki cywilnej będącej stroną niniejszego postępowania. Do przedmiotowego wniosku załączono:

- zgodę dotychczasowego posiadacza koncesji nr 3 na jej przeniesienie oraz na posługiwanie się przez przedsiębiorcę występującego o przeniesienie koncesji informacją geologiczną złoża;

- oświadczenie podmiotu ubiegającego się o przeniesienie koncesji nr 3 o dysponowaniu odpowiednimi środkami technicznymi oraz finansowymi do dalszego prowadzenia działalności nią objętej (jednakże bez dokładnego ich określenia);

- dokumenty potwierdzające wpisanie współników podmiotu ubiegającego się o przeniesienie koncesji nr 3 do Centralnej Informacji i Ewidencji o Działalności Gospodarczej, kopię dokumentu poświadczającego nadanie przedsiębiorcy numeru REGON oraz NIP;

- umowę spółki cywilnej;

- dowód uiszczenia w dniu 3 grudnia 2012 r. opłaty skarbowej na rachunek bankowy Urzędu w wysokości 308 zł.

Mając na uwadze powyższe należy wskazać, iż zgodnie z częścią III ust. 44 pkt 1 załącznika do ustawy o opłacie skarbowej wydanie koncesji jest obłożone opłatą skarbową w wysokości 616 zł. Przedsiębiorca uiszczył opłatę w wysokości połowy ww. kwoty. Zgodnie z przepisem części III ust. 46 pkt 1 załącznika do ww. ustawy opłatą w wysokości 50% stawki bazowej jest obciążona decyzja w przedmiocie rozszerzenia zakresu działalności lub przedłużenia terminu ważności udzielonej koncesji. Do decyzji przenoszącej zatem zastosowanie znajdzie przepis części I ust. 53 załącznika do ustawy o opłacie skarbowej i wskazana w nim opłata. Podsumowując należy stwierdzić, iż przedsiębiorca uiszczył opłatę skarbową w nienależnej wysokości. Mając na uwadze powyższe, jak również uwagi zawarte w pkt. 2 niniejszego dokumentu należy wskazać, iż po stwierdzeniu przez organ dokonania opłaty skarbowej w nienależnej wysokości winien on dokonać zwrotu dokonanej nadpłaty w trybie określonym w dziale III rozdziale 9 Ordynacji podatkowej. Niemniej jednak okoliczności te, na co wskazano powyżej, stanowią jedynie uchybienia natury formalnej, które nie wywierają wpływu na kontrolowaną działalność.

Przepis art. 36 ust. 1 pkt 4 ustawy p.g.g. z 2011 r. nakładał na przedsiębiorcę ubiegającego się o przeniesienie koncesji wykazanie prawa do posługiwania się informacją geologiczną złoża. W powyższym wyliczeniu wskazano, iż dotychczasowy posiadacz przenoszonych koncesji wyraził zgodę na posługiwanie się związaną z nią dokumentacją geologiczną przez podmiot, na rzecz którego ma nastąpić przeniesienie zatem należy uznać, iż warunek określony w ww. przepisie został spełniony. Ponadto z przedłożonych dokumentów wynika, iż podmiot ubiegający się o przeniesienie koncesji ma zapewnione prawo do korzystania z nieruchomości gruntowej, na której jest zlokalizowane złoża (art. 36 ust. 1 pkt 3 ustawy p.g.g. z 2011 r.) – jeden ze współników tego podmiotu jest jednocześnie podmiotem, który uprzednio uzyskał przenoszony koncesję i wyrażając zgodę na jej przeniesienie wskazuje on jednocześnie nieruchomość, której ona dotyczy. Jednakże przepis art. 36 ust. 1 pkt 5 ustawy p.g.g. z 2011 r. nakładają na podmiot ubiegający się o przeniesienie koncesji obowiązek wykazania się, iż jest on w stanie spełnić wymagania związane z prowadzeniem działalności objętej koncesją. Z przedłożonych dokumentów jak również z zawartej umowy spółki cywilnej nie wynika do jakich środków technicznych oraz zasobów kadrowych niezbędnych do prowadzenia działalności wydobywczej ma dostęp podmiot ubiegający się o przeniesienie koncesji. W szczególności należy wskazać, iż z zawartej umowy spółki cywilnej nie wynika, aby poprzedni posiadacz koncesji wniósł do związanej z jego udziałem spółki cywilnej posiadane przez siebie wyposażenie techniczne oraz obsadę kadrową istniejącej kopalni.

Mając na uwadze powyższe jak również przepis art. 63 § 2 w zw. z art. 64 § 2 k.p.a. należy wskazać, iż w przypadku postępowania administracyjnego wszczynanego na żądanie strony wszczęcie jest dopuszczalne tylko na podstawie kompletnego pod względem formalnym wniosku (podobnie: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 października 2010 r., sygn. II GSK 911/09). W przypadku stwierdzenia przez organ jakichkolwiek braków formalnych w złożonym wniosku winien on przed wszczęciem postępowania wezwać wnioskodawców do ich uzupełnienia w trybie oraz terminie art. 64 § 2 k.p.a. oraz pouczyć o skutkach jego uchybienia. W wyniku kontroli stwierdzono, iż organ nie dokonał powyższych działań – za przyczynę takiego stanu rzeczy należy uznać nie dość rzetelną weryfikację wniosków przedsiębiorców oraz nieznaną przepisów k.p.a. przez osobą prowadzącą przedmiotową sprawę.

W wyniku kontroli stwierdzono, iż należy pozytywnie ocenić terminowość wydania decyzji przenoszącej (art. 35 § 3 k.p.a.) jak również ustalenie przez organ stron postępowania (art. 36 ust. 4 ustawy p.g.g. z 2011 r.). Ponadto w niniejszym akcie administracyjnym organ zawarł wszystkie elementy, o których mowa w przepisie art. 107 § 1 k.p.a., prawidłowo pouczył strony o terminie oraz trybie wniesienia odwołania oraz wskazał właściwy organ odwoławczy (tj. Samorządowe kolegium Odwoławcze we Wrocławiu). Decyzja przenosząca została podpisana przez Wicestarostę Średzkiego (zgodnie z udzielonym upoważnieniem). Jedynym stwierdzonym w niniejszej decyzji uchybieniem jest brak adnotacji, o której mowa w przepisie § 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia w sprawie zapłaty opłaty skarbowej.

[dowód: akta kontroli str. 201 - 219]

4. Decyzja w przedmiocie stwierdzenia wygaśnięcia udzielonej koncesji.

W okresie objętym kontrolą organ wydał jedną decyzję w przedmiocie stwierdzenia wygaszenia uprzednio udzielonej koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża:

- decyzja Starosty Średzkiego z dnia 17 lipca 2011 r. (sygn. ŚiR.6522.02.01.2011), zwana dalej decyzją wygaszającą.

Dnia 11 lipca 2011 r. do Urzędu wpłynął wniosek przedsiębiorcy z dnia 5 lipca 2011 r. w przedmiocie wygaszenia koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża udzielonej przez ten organ decyzją z dnia 19 sierpnia 2010 r. (sygn. ŚiR.7511/03-dec/10). Data wpływu wniosku do Urzędu oraz przepis art. 227 ustawy p.g.g. z 2011 r. wskazują, iż do decyzji wygaszającej będą miały zastosowanie przepisy ustawy p.g.g. z 1994 r. Z treści wniosku wynika, iż przyczyną jego złożenia jest dobrowolne zrzeczenie się ww. koncesji przez jej posiadacza (zgodnie z przepisem art. 28 ust. 1 pkt 4 ustawy

p.g.g. z 1994 r.). W złożonym wniosku koncesjonariusz wskazał, iż zamierza on dalej prowadzić działalność wydobywczą jednakże na obszarze większym niż 2 ha – wydobywanie będzie obejmowało cały obszar zalegania złoża kruszywa naturalnego nie zaś jego część jak to miało miejsce dotychczas. Mając na uwadze powyższe jak również przepis art. 16 ust. 2 ustawy p.g.g. z 1994 r. należy wskazać, iż właściwym do udzielenia koncesji w takim stanie faktycznym będzie marszałek województwa (we wniosku przedsiębiorca wskazał, iż przedłożył stosowny wniosek Marszałkowi Województwa Dolnośląskiego). Do złożonego wniosku przedsiębiorca dołączył ponadto mapę z projektowanym obszarem górniczym z której wynika, iż zajmuje on obszar powyżej 2 ha.

W wyniku kontroli stwierdzono, iż decyzja wygaszająca zawiera wszystkie elementy o których mowa w przepisie art. 107 § 1 k.p.a., prawidłowo wskazuje organ odwoławczy (tj. Samorządowe Kolegium Odwoławcze we Wrocławiu) jak również została wydana w terminie, o którym mowa w przepisie art. 35 § 3 k.p.a. Decyzja została podpisana przez Wicestarostę Średzkiego (zgodnie z udzielonym upoważnieniem).

Przepis art. 29 ust. 1 ustawy p.g.g. z 1994 r. stanowił, iż wydanie decyzji wygaszającej nie zwalnia przedsiębiorcy od spełnienia obowiązków związanych z likwidacją zakładu górniczego oraz z wykonania obowiązków dotyczących ochrony środowiska, natomiast przepis ust. 2 niniejszego artykułu wskazywał iż zakres i sposób wykonania ww. obowiązków ustala organ koncesyjny w decyzji wygaszającej w uzgodnieniu z właściwym organem wykonawczym gminy oraz organem nadzoru górniczego. W wyniku kontroli stwierdzono, iż w decyzji wygaszającej organ nie zawarł ww. obowiązków cyt.: *„Organ koncesyjny nie nakłada na przedsiębiorcę obowiązków wynikających z ustawy (...) z uwagi na to iż, Koncesja udzielona przez Marszałka województwa dolnośląskiego będzie obejmowała wydzieloną część złoża naturalnego „Siemidrożyce I”, posadowionego na działce geodezyjnej numer 38, obręb Siemidrożyce, gmina Kostomłoty, dla której została udzielona koncesja Starosty Średzkiego (...).”* Za słusnością niniejszego rozstrzygnięcia przemawia fakt, iż nakładanie na przedsiębiorcę obowiązków, o których mowa w przepisie art. 29 ust. 1 ustawy p.g.g. z 1994 r. nie zawsze jest zasadne. Jak wskazano na wstępie w niniejszej sprawie zakład górniczy przedsiębiorcy nie ulegnie likwidacji – jego działalność będzie kontynuowana na obszarze obejmującym poprzedni obszar górniczy po uzyskaniu koncesji wydobywczej wydanej przez Marszałka Województwa Dolnośląskiego

w związku z czym ustalanie w decyzji wygaszającej obowiązków przedsiębiorcy dotyczących likwidacji zakładu górniczego oraz obowiązków dotyczących ochrony środowiska byłoby bezcelowe. [dowód: akta kontroli str.220 - 223]

5. Przekazywanie dokumentacji geologicznej oraz decyzji w przedmiocie udzielenia, zmiany, przeniesienia oraz stwierdzenia wygaszenia koncesji na wydobywanie kopalin ze złóż.

Zgodnie z przepisem art. 29a ustawy p.g.g. z 1994 r. kopie decyzji wydawanych na podstawie przepisów działu I rozdziału 3 niniejszej ustawy doręcza się właściwym miejscowo organom administracji geologicznej (tj. marszałkowi województwa w przypadku koncesji udzielanych przez starostę) oraz organom nadzoru górniczego (tj. dyrektorowi okręgowego urzędu górniczego). Z kolei przepis art. 40 ust. 1 ustawy p.g.g. z 2011 r. stanowi, iż kopie decyzji wydawanych na podstawie działu III rozdziału 1 niniejszej ustawy doręcza się właściwym miejscowo organom koncesyjnym (tj. marszałkowi województwa w przypadku koncesji udzielanych przez starostę), wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta na obszarze właściwości miejscowej którego będzie prowadzona działalność objęta koncesją, właściwemu miejscowo organowi nadzoru górniczego (tj. dyrektorowi właściwego miejscowo okręgowego urzędu górniczego) oraz Narodowemu Funduszowi Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

W wyniku kontroli stwierdzono, iż kopie wszystkich decyzji wydanych w okresie objętym kontrolą zostały przesłane również ww. organom.

Zgodnie z przepisem art. 35 ust. 1 ustawy p.g.g. z 2011 r., w brzmieniu obowiązującym w dniu przeprowadzenia kontroli, obszar górniczy podlega z urzędu wpisowi do rejestru obszarów górniczych na podstawie decyzji wydawanych na podstawie przepisów działu III rozdziału 1 niniejszej ustawy. Sposób prowadzenia niniejszego rejestru, dane podlegające wpisowi, rodzaje dokumentów w nim przechowywanych, termin i tryb przekazywania dokumentów stanowiących podstawę wpisu oraz terminy przekazywania map obszarów górniczych właściwym podmiotom określa rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 15 grudnia 2011 r. w sprawie rejestru obszarów górniczych (Dz. U. Nr 286, poz. 1685). Zgodnie z przepisem § 9 ust. 1 niniejszego rozporządzenia właściwy organ koncesyjny ma obowiązek przekazać podmiotowi prowadzącemu rejestr dokumenty wskazane w § 6 ust. 2 ww. aktu normatywnego w terminie 14 dni od daty uzyskania przez koncesję waloru ostateczności. Liczba egzemplarzy poszczególnych rodzajów dokumentów podlegających przekazaniu została określona w przepisie § 9 ust. 2 rozporządzenia w sprawie rejestru obszarów górniczych. W wyniku kontroli stwierdzono, iż organ przekazywał ww. dokumenty w odpowiednim terminie oraz liczbie właściwym podmiotom.

Na podstawie ustaleń kontroli, w celu dalszego usprawnienia realizacji kontrolowanych zadań należy:

1. Na decyzjach, przed wydaniem których konieczne jest uiszczenie opłaty skarbową, należy umieszczać adnotację, o których mowa w przepisie § 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie zapłaty opłaty skarbowej.
2. W przypadku stwierdzenia braku wniesienia należnej opłaty skarbowej lub wniesienia jej w nieodpowiedniej wysokości należy wezwać przedsiębiorcę do jej uiszczenia w oznaczonym terminie (zgodnym z przepisem art. 261 § 1 k.p.a.) oraz pouczyć go o skutkach uchybienia ww. terminowi (art. 261 § 2 i § 3 k.p.a.). W przypadku wniesienia nienależnej opłaty skarbowej lub uiszczenia jej w nadmiernej wysokości należy dokonać jej zwrotu w trybie przepisów działu III rozdziału 9 Ordynacji podatkowej.
3. Rzetelnie weryfikować wnioski przedsiębiorców w przedmiocie udzielenia zezwolenia pod kątem spełniania wszystkich wymogów formalnych. W razie stwierdzenia braku jakiegokolwiek elementu należy wezwać przedsiębiorcę do jego uzupełnienia w trybie art. 64 § 2 k.p.a.
4. Rzetelnie weryfikować spełnienie przez przedsiębiorców warunków niezbędnych do prowadzenia działalności objętej koncesją. W razie stwierdzenia jakichkolwiek uchybień w niniejszej kwestii należy przed wydaniem decyzji wezwać przedsiębiorcę w trybie art. 50 ustawy s.d.g. do przedłożenia stosownych dokumentów lub dokonać kontrolnego sprawdzenia faktów wskazanych we wniosku.
5. W przypadku stwierdzenia, iż przedsiębiorca określił którykolwiek z elementów wniosku w sposób nieprecyzyjny należy wezwać go w trybie art. 50 § 1 k.p.a. do jego sprecyzowania.
6. Przed wydaniem decyzji w przedmiocie udzielenia koncesji uzyskać wszystkie wymagane przepisami stanowiska innych organów. Należy przy tym zwrócić szczególną uwagę aby występować tylko do tych organów, których stanowisko jest wymagane przepisami prawa obowiązującymi w dniu orzekania oraz aby prawidłowo wskazać jakiego rodzaju stanowiska się oczekuje (uzgodnienia lub opinii).
7. Zwrócić szczególną uwagę na to aby wydawane w przedmiocie udzielenia koncesji decyzje zawierały wszystkie elementy, o których mowa w przepisie art. 107 k.p.a. (w szczególności uzasadnienie faktyczne i prawne) oraz w przepisach art. 21 ust. 4, art. 30 ust. 1 i art.32 ustawy p.g.g. z 2011 r. W szczególności data rozpoczęcia działalności objętej koncesją winna być określona w sposób precyzyjny (poprzez wskazanie daty dziennej uwzględniającej reguły postępowania

administracyjnego lub wskazanie daty doręczenia decyzji) natomiast termin jej ważności określony w latach winien odpowiadać dyspozycji art. 110 w zw. z art. 112 Kodeksu cywilnego. Ograniczenie koncesji względem wniosku jest dopuszczalne tylko w przypadku wystąpienia przesłanek wskazanych w powszechnie obowiązujących przepisach prawa.

8. Wydając decyzję w przedmiocie zmiany udzielonej koncesji dokonywać tylko tych zmian, na które koncesjonariusz wyraził zgodę. Ponadto decyzją zmieniającą nie wolno rozstrzygać na nowo o prawach i obowiązkach strony a jedynie zmieniać kwestie już rozstrzygnięte decyzją zmienianą.

WICEWODEWODA

/-/

Ewa Mańkowska